

Macron i Kina: Europa må arbejde sammen med Kinas Silkevej

Paris, 9. jan., 2018 – Den franske præsident Emmanuel Macron valgte at begynde sit officielle tredagesbesøg til Kina i Xi'an, meget symbolsk, som han har for vane, fordi Xi'an er den by, fra hvilken Silkevejene udgår med kurs mod vest. Efter at have besøgt den berømte terrakottahær, der er begravet sammen med kejser Qin (tredje århundrede f.Kr.), holdt han en stærk, fem kvarter lang tale i Daminggongpaladset for dem, der ledsagede ham, inklusive Kinas vicepræsident og andre dignitarere, samt hele den franske, 100 mand store delegation.

På en meget poetisk, men præcis måde, definerede præsident Macron sit syn på omridsene, reglerne og indholdet af et fransk-kinesisk samarbejde i det Nye Silkevejsprojekt, men også for et europæisk-kinesisk samarbejde med det Nye Silkevejsprojekt, eftersom han gjorde sig selv til samtalepartner på Europas vegne i denne henseende.

De væsentligste udtryk, der indikerer en positiv retning og forandring, er: Macrons afvisning af krigsparadigmet og for en udtrykkelig win-win-verden; hans *mea culpa* ('min skyld') for Vesten mht. Irak og Libyen; hans *mea culpa* mht. fransk imperialisme; hans hyldest til kineserne for at have bidraget til en »ny, episk fortælling« for den »trætte« vestlige verden om at forudse en ny drøm.

General de Gaulle havde denne sætning mht. dem, der havde sluttet sig til ham i London efter besættelsen af Frankrig: »Jeg forventede katedralerne (dvs., katolikkerne), og jeg fik synagogerne (dvs., jøderne)! I dag kunne vi også sige: Vi forventede, at de europæiske tilhængere af suverænitet tilsluttede sig den Nye Silkevej, og vi fik tilhængere af Europa, der benyttede muligheden!« Med et klart, anti-geopolitisk standpunkt, gjorde Macron sig selv til talsmand for et Europa, der sammen med Kina søger at finde en løsning til at få verden tilbage til en win-win-multilateralisme, og som hermed implicit kritiserede USA's »unilateralisme« (Jerusalem) og Rusland (Ukraine). Men bemærk imidlertid, at, for Macron, er EU og euroen ikke et dogme. Under præsidentkampagnen erklærede han, at, hvis hans europæiske indsats ikke virkede, ville han droppe det.

Det andet element, der er allestedsnærværende i hans intervention, er kampen imod klimaforandring og for en verden, der respekterer miljøet. Dette går imidlertid ikke imod investeringer i infrastruktur, industrier og teknologier. Både kineserne, der har indledt en fuld mobilisering mod luft-, jord- og vandforurening, og Macron, er for kernekraft. Dette er mere et udtryk for at

snakke *Weltgeist* efter munden, og ikke en 'grøn' ideologi i Malthus-traditionen som sådan.

Hvis Frankrig og Europa fuldt og helt går ind for perspektiverne i den Nye Silkevej, vil de tydeligvis snart løbe ind i en modsigelse: Behovet for en finansiell reform, og etableringen af nationalbanker for at udstede statskredit til investeringer i infrastruktur, industrier og nye teknologier.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron indledte sit tredages besøg til Kina med at holde en tale i byen Xi'an, der var udgangspunktet for den gamle Silkevej mod vest.